

Nowenna przed uroczystością Zesłania Ducha Świętego

Od piątku rozpoczynamy nowennę przed Zesłaniem Ducha Świętego. Codziennie zapraszamy na krótką katechezę i wspólną modlitwę. Aby owocniej przeżyć ten czas, proponujemy podjęcie także osobistej modlitwy i rozważania. Poniżej propozycja porannego rozważania i zadania do wykonania w ciągu dnia, które przygotują do wieczornego nabożeństwa. Dodatkowo warto podjąć modlitwę litanii do Ducha Świętego, sekwencję Przybądź Duchu Święty, albo w innej formie.

Dzień I

Kim jest Duch Święty?

Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Uczcie je zachowywać wszystko, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata». (Mt 28, 19-20)

Duch Święty jest jedną z Osób Trójcy Świętej, jest Bogiem, który z Ojcem i Synem wspólnie odbiera uwielbienie i chwałę. Jest „Tym, Który Jest” – Bogiem obecnym zawsze i wszędzie, obecnym tu i teraz, obecnym z nami, pośród nas i dla nas. Jest Miłością, Duchem miłości Ojca i Syna. Jest Osobą zdolną do wchodzenia w relacje z innymi osobami. Pismo św. opisuje jak Duch Święty przez dzieje zbawienia prowadzi ludzi, poucza, wspiera, udziela pomocy i swoich darów tak, jak sam chce.

Czy masz osobistą relację z Bogiem – Duchem Świętym? Czy dostrzegasz jego miłą, bliską obecność w swoim życiu? Czy pragniesz Go spotykać, poznawać, pogłębiać przyjaźń z Nim?

W ciągu dnia:

Sięgnij do Pisma św. i przypomnij sobie dary (Iz 11, 2), charyzmaty (1Kor 12, 4-11) i owoce (Ga 5, 22-23) Ducha Świętego.

Dzień II

Duch Boży – Stworzyciel

Na początku Bóg stworzył niebo i ziemię. Ziemia zaś była bezładem i pustkowiem: ciemność była nad powierzchnią bezmiaru wód, a Duch Boży unosił się nad wodami. (...) A Bóg widział, że wszystko, co uczynił, było bardzo dobre. (Rdz 1, 1-2. 31a)

Duch Święty jest Tchnieniem i Mocą Boga, który stworzył świat i podtrzymuje go w istnieniu. Wszystko co uczynił Pan Bóg jest dobre, piękne, harmonijnie ukształtowane. Stworzył też człowieka na swój obraz i podobieństwo. Pan Bóg stworzył nas z miłości, abyśmy żyli, żyli z Nim i ze sobą nawzajem w relacjach, abyśmy to życie przekazywali, abyśmy rozwijali się, twórczo przekształcali świat, korzystając z tego, co nam do życia potrzebne, abyśmy czynili dobro, abyśmy byli szczęśliwi. Taki jest Boży zamysł i plan.

Czy potrafisz dostrzegać dobro i piękno w świecie i w ludziach? Czy pamiętasz o tym, że cokolwiek spotyka Cię dobrego, a także wszystko co ty dobrego czynisz, dzieje się dzięki łasce Ducha Świętego?

W ciągu dnia:

Znajdź co najmniej kilka minut, by przyjrzeć się pięknu przyrody. W spontanicznej, krótkiej modlitwie podziękuj i uwielbij Pana Boga za to, jak wspaniale stworzył świat.

Dzień III

Duch naszego Ojca

Albowiem wszyscy ci, których prowadzi Duch Boży, są synami Bożymi. Nie otrzymaliście przecież ducha niewoli, by się znowu pogrążyć w bojaźni, ale otrzymaliście ducha przybrania za synów, w którym możemy wołać: «Abba, Ojcze!» Sam Duch wspiera swym świadectwem naszego ducha, że jesteśmy dziećmi Bożymi. Jeżeli zaś jesteśmy dziećmi, to i dziedzicami: dziedzicami Boga, a współdziedzicami Chrystusa. (Rz 8, 14-17)

Przez sakrament chrztu staliśmy się dziećmi Bożymi. Umiłowanymi na równi z Jezusem. *Miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który został nam dany* (Rz 5, 5). Wielu jednak z nas trudno przyjąć tę miłość ze względu na bolesne doświadczenia i zranienia albo przekonanie, że na miłość należy zapracować czy zasłużyć. Słowo Boże przypomina wiele razy, że Bóg kocha Cię miłością osobistą, bezwarunkową, niezachwianą i wierną, pragnącą bliskości, która przekracza ludzkie rozumienie miłości i jest większa niż miłość jakiegokolwiek człowieka.

Czy czujesz się kochany przez Boga? Czy masz poczucie, że jesteś dla Niego kimś bardzo ważnym? Czy potrafisz zwracać się do Boga tak jak Jezus: Abba – Tatusiu?

W ciągu dnia:

Spróbuj odszukać pamiątki z własnego chrztu (obrazek, medalik, gromnicę itp.). Przypomnij sobie jego datę i miejsce. Podziękuj Panu Bogu za kapłana, który cię ochrzcił, za rodziców i chrzestnych. Pomódl się modlitwą *Ojcze nasz*.

Dzień IV

Duch Prawdy

On zaś, gdy przyjdzie, przekona świat o grzechu, o sprawiedliwości i o sądzie. O grzechu - bo nie wierzą we Mnie; o sprawiedliwości zaś - bo idę do Ojca i już Mnie nie ujrzą; wreszcie o sądzie - bo władca tego świata został osądzony. (...) Gdy zaś przyjdzie On, Duch Prawdy, doprowadzi was do całej prawdy. (J 16, 8-11. 13)

Czasem trudno uwierzyć nam w miłość Bożą, doświadczyć tej miłości. W świecie, w drugim człowieku, w sobie samym łatwiej czasami dostrzegać zło, krzywdę, cierpienie. Rodzą się wątpliwości, czy Bóg rzeczywiście jest taki dobry i kochający. A przecież zło, cierpienie, śmierć weszły na świat przez zawiść diabła (zob. Mdr 2, 23-24), przez ludzki grzech, odcięcie się od Tego, który jest źródłem miłości i życia. Diabeł przez swoje kłamstwa i zwodzenie nie tylko chce skusić nas do grzechu, ale i zrzucić całą winę na innych, a zwłaszcza na Pana Boga.

Czy przychodzi ci czasem myśl, że Bóg nie chce twojego szczęścia, że chce cię ograniczyć albo że jest odpowiedzialny za twoje cierpienie? Kogo słuchasz? Komu wierzysz? Jak często się buntujesz?

W ciągu dnia:

Pomódl się do Ducha Świętego o łaskę stanięcia w całkowitej prawdzie. Zrób pogłębiony rachunek sumienia. Zaplanuj spowiedź w najbliższym czasie.

Dzień V

Duch Chrystusa

Wy jednak nie żyjecie według ciała, lecz według Ducha, jeśli tylko Duch Boży w was mieszka. Jeżeli zaś kto nie ma Ducha Chrystusowego, ten do Niego nie należy. Jeżeli natomiast Chrystus w was mieszka, ciało wprawdzie podlega śmierci ze względu na [skutki] grzechu duch jednak posiada życie na skutek usprawiedliwienia. A jeżeli mieszka w was Duch Tego, który Jezusa wskrzesił z martwych, to Ten, co wskrzesił Chrystusa z martwych, przywróci do życia wasze śmiertelne ciała mocą mieszkającego w was swego Ducha. (Rz 8, 9-11)

Grzech nie zmienia miłości Boga do człowieka. Bóg nas nie porzuca, ale śpieszy z pomocą. Jezus został posłany na świat jako Chrystus (Mesjasz), jako ten, który nie przyszedł, żeby nas potępić, ale by nas zbawić. Umarł na krzyżu i zmartwychwstał, aby nas wybawić od grzechu i śmierci. Jezus jest naszym przyjacielem i bratem, rozumie nasze słabości i pokusy oraz zawsze pozostaje z nami we wszystkich radościach i smutkach życia. Chrystus to nie tylko postać historyczna, albo ktoś, kogo spotkamy w odległej przeszłości, ale prawdziwy Bóg i człowiek, który może zmieniać nasze życie teraz. Chce być w nim obecny.

Powiedz Jezusowi, kim jesteś i czego od Niego najbardziej potrzebujesz. Uznaj Jezusa za jedyną Osobę, która może Cię uwolnić od wszelkiego zła. Powierz mu swoje problemy i zaproś w te miejsca, które najbardziej potrzebują uzdrowienia. On nie zgadza się na twoją niewolę (grzechu, nałogu, żądz, emocji, myśli), a ty?

W ciągu dnia:

Spróbuj dziś uczestniczyć w Mszy św. albo poświęć przynajmniej 15 min. na osobistą adorację Najświętszego Sakramentu.

Dzień VI

Pocieszyciel

A Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pośle w moim imieniu, On was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko, co Ja wam powiedziałem. (J 14, 26)

Dobra Nowina o zbawieniu, które ofiaruje nam Chrystus, nie jest opowiadaniem zdarzeń z przeszłości, ale wciąż aktualnym wezwaniem, które kieruje do nas Pan, by powierzyć Mu swoje życie i przyjąć Jego pomoc. Duch Święty przychodzi nie tylko z pouczeniem, jak żyć, ale przede wszystkim z wyznaniem miłości Boga do każdego z nas, miłości, która może zmieniać nasze życie. Szczególnym miejscem spotkania z Pocieszycielem jest Słowo Boże. Słowo, które jest żywe, wypowiedane do każdego z nas tu i teraz.

Jaka jest Twoja praktyka czytania Słowa Bożego? Czy czytasz je z wiarą, że jest nie tylko przez Boga natchnione, ale wciąż aktualnie wypowiedane? Przypomnij sobie fragment, który najbardziej poruszył Twoje serce.

W ciągu dnia:

Otwórz księgę Pisma św. Przeczytaj początek Ewangelii wg św. Jana (J 1, 1-14). Połóż otwartą księgę w centralnym miejscu swojego mieszkania i zapal świecę przy tym „tabernakulum Ducha Świętego”.

Dzień VII

Duch obietnicy

W Nim także i wy usłyszawszy słowo prawdy, Dobrą Nowinę waszego zbawienia, w Nim również uwierzyliście i zostaliście naznaczeni pieczęcią Ducha Świętego, który był obiecany. On jest zadatkiem naszego dziedzictwa w oczekiwaniu na odkupienie, które nas uczyni własnością [Boga], ku chwale Jego majestatu. (Ef 1, 13-14)

Teraz, gdy Jezus przez swoją ofiarę pokonał wszelki grzech, Boża obietnica już się spełnia. Tą Obietnicą jest Duch Święty, który przynosi nam nowe życie w miłości i mocy Boga. Już teraz daje nam to, czego pełnię spodziewamy się osiągnąć w niebie. Św. Serafin z Sarowa powiedział, że życie chrześcijanina, to nieustanne zdobywanie Ducha Świętego. Modlimy się wciąż o Ducha Świętego, ale On już jest w nas, od chrztu jesteśmy jego świątynią, naznaczeni Jego pieczęcią, tzn. Duch Święty nie przyjdzie gdzieś z wysoka, lecz mamy Go szukać w swoich sercach.

Bóg ma dla ciebie nowe życie, ponieważ cię kocha. Czy pragniesz Ducha Świętego i Jego darów? Czy chcesz Go na nowo zaprosić do swojego życia?

W ciągu dnia:

Wypisz na kartce swoje największe pragnienia i najważniejsze potrzeby. Każdą z nich kolejno powierzaj Duchowi Świętemu.

Dzień VIII

Duch jedności

Podobnie jak jedno jest ciało, choć składa się z wielu członków, a wszystkie członki ciała, mimo iż są liczne, stanowią jedno ciało, tak też jest i z Chrystusem. Wszyscyśmy bowiem w jednym Duchu zostali ochrzczeni, [aby stanowić] jedno Ciało: czy to Żydzi, czy Grecy, czy to niewolnicy, czy wolni. Wszyscyśmy też zostali napojeni jednym Duchem. (1Kor 12, 12-13)

Bóg, który jest Trójcą trwa we wspólnocie i nas do niej zaprasza. Dlatego Jezus założył Kościół, aby człowiek mógł w pewnym stopniu przeżywać i doświadczać tego, co jest udziałem Trójcy. Wspólnota to jest jedyne i doskonałe miejsce do dawania i przyjmowania miłości. Jest to także miejsce wzrostu i rozwoju w wierze. Należymy do różnych wspólnot: rodziny, parafii, diecezji itd. Tym który tworzy z nas jedność jest zawsze Duch Święty, Duch miłości Ojca i Syna.

Bardzo poważną przeszkodą w przyjęciu Ducha miłości Bożej i Jego daru jedności jest nieprzebaczenie i żal zachowywany w sercu. Czy wiesz, komu powinieneś przebaczyć? Czy Twoje serce nie jest obciążone przez poczucie krzywdy, które w sobie pielęgnujesz?

W ciągu dnia:

Pomyśl o osobach, które cię zraniły. Poproś Ducha Świętego, by uzdolnił cię do przebaczenia. Odmów koronkę do Miłosierdzia Bożego.

Dzień IX

Duch chwały

Ale ciescie się, im bardziej jesteście uczestnikami cierpień Chrystusowych, abyście się cieszyli i radowali przy objawieniu się Jego chwały. Błogosławieni [jesteście], jeżeli złorzeczą wam z powodu imienia Chrystusa, albowiem Duch chwały, Boży Duch na was spoczywa. (1P 4, 14)

Kiedy dzięki Duchowi Świętemu odkrywamy, jak bardzo zostaliśmy obdarowani, jak bardzo ukochał nas Ojciec, jak cenni i wyjątkowi jesteśmy dla Niego, w sercu budzą się zachwyt i pragnienie odpowiedzi na tę miłość. Modlitwa uwielbienia, która jest dziełem Ducha Świętego w naszych sercach, jest stawianiem przed Bogiem w postawie zachwytu i radości. Oddawanie chwały Bogu to ogłaszanie, że Jego królestwo już jest pośród nas, że On panuje nad całym naszym życiem, że już realizuje swój plan zbawienia, pomimo że zło pozornie wydaje się tak silne.

Czy potrafisz modlić się zapominając o sobie, a całą uwagę koncentrując na Bogu, uwielbiając Go nie za to, czego dokonał, ale za to, że jest i że jest miłością?

W ciągu dnia:

Proś Maryję, Oblubienicę Ducha Świętego, aby pomogła ci uwielbiać Boga. Pomódl się słowami hymnu *Magnificat* (*Wielbi dusza moja Pana*) z Łk 1, 46-55.